

บันทึก

เรื่อง ปัญหาวันออกจากราชการ

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือที่ ๗๔๗๖/๒๕๐๑ (กม.๔) ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๑ ความว่า กระทรวงการคลังได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาวันออกจากราชการของข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงคมนาคม รวม ๒ ราย คือ

๑. ส.ต.ต.รอด เจริญผล ได้ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๐ แต่กระทรวงมหาดไทยเพิ่มคำสั่งที่ ๖๖๔/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ อนุญาตให้ ส.ต.ต.รอด เจริญผล ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นวันที่ ส.ต.ต.รอด เจริญผล ขอลาออกจากราชการ

๒. นายปิ่น ทนชัยบุตร ได้ถูกกระทรวงคมนาคมสั่งพักราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๙๓ ในระหว่างถูกพักราชการปรากฏว่า นายปิ่น ทนชัยบุตรมีความผิดตามพระราชบัญญัติผิดวินัย ศาลพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓ ให้ปรับและจำคุกมีกำหนด ๖ เดือน กระทรวงคมนาคมเพิ่มคำสั่งที่ ๑๔๐/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๔๙๔ ให้นายปิ่น ทนชัยบุตร ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๙๓ ซึ่งเป็นวันที่ถูกสั่งพักราชการเป็นต้นไป

ในกรณีทั้งสองนี้ จะถือว่าข้าราชการทั้ง ๒ ได้ขาดฐานะการเป็นข้าราชการตั้งแต่วันที่ระบุให้ออกหรือไล่ออกในคำสั่ง หรือจะขาดตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งให้ออกหรือไล่ออกนั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. สำหรับกรณีที่ ส.ต.ต.รอด เจริญผล จะขาดฐานะการเป็นข้าราชการเมื่อใดนั้น ต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น มาตรา ๓๕ วรรคแรก บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ย่อมทำได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าผู้ได้รับหนังสือขอลาออกนั้นไม่มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก ก็ให้เสนอหนังสือนั้นต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกได้สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการตามคำสั่ง” ในกรณีนี้ตามคำสั่งระบุให้ ส.ต.ต.รอด เจริญผล ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ยื่นใบลาขอลาออกจาก

ราชการ และปรากฏว่า เมื่อได้ยื่นใบลาออกแล้ว ส.ต.ต.รอด เจริญผล ก็ได้มาปฏิบัติราชการอีก เพราะฉะนั้น ฐานะการเป็นข้าราชการของ ส.ต.ต.รอด เจริญผล จึงสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ออกจากราชการ คือ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๐

๒. สำหรับกรณีของนายปิ่น ทนัชนไชยบุตร ก็จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการสั่งพักราชการและสั่งไล่ออกจากราชการเช่นเดียวกัน เมื่อได้พิจารณาความในมาตรา ๖๓ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ประกอบด้วยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘ จะเห็นได้ว่า เมื่อทางราชการได้สั่งพักข้าราชการผู้ใดเพื่อทำการสอบสวนพิจารณาความผิด ถ้าภายหลังปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดที่จะต้องลงโทษไล่ออก ทางราชการย่อมสั่งไล่ออกผู้ที่ถูกพักราชการไว้นั้นออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่สั่งพักราชการได้ และฐานะการเป็นข้าราชการของผู้นั้นย่อมสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่สั่งพักราชการ สำหรับกรณีนี้ปรากฏว่า กระทรวงคมนาคมได้มีคำสั่งให้พักการณายนายปิ่น ทนัชนไชยบุตร ไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๙๓ เพื่อทำการสอบสวนพิจารณาความผิด และเมื่อปรากฏว่านายปิ่น ทนัชนไชยบุตร ได้กระทำความผิดโดยศาลพิพากษาว่ามีความผิดที่จะต้องลงโทษไล่ออก กระทรวงคมนาคมก็ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๔๙๔ ระบุให้ให้นายปิ่น ทนัชนไชยบุตร ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๙๓ ซึ่งเป็นวันที่ทางราชการสั่งพักราชการ ฉะนั้น จึงมีผลให้ฐานะการเป็นข้าราชการของนายปิ่น ทนัชนไชยบุตร สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ออกจากราชการ คือ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๙๓

ด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมาข้างต้นนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ฐานะการเป็นข้าราชการของบุคคลทั้ง ๒ นี้ สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ออกหรือไล่ออก เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๐๒